

Einde aan concerten in Dorpskerk

Door halvering van bezoekers na coronatijd komen de financiën niet meer rond

H.I.AMBACHT - Onlangs werd in de Dorpskerk voor het laatst een concert georganiseerd door de Stichting Duyschot Concerten. Daarmee is een einde gekomen aan een meer dan 40-jarige traditie van klassieke concerten met en rondom het karakteristieke Duyschot-orgel in de Dorpskerk. Tijd voor een terugblik met het bestuur van deze stichting.

Drijvende krachten achter de concerten waren vele jaren Kees Bezemer, Jan Blaas en Wilma Stegeman. De concertreeks is ontstaan in 1982, toen – min of meer gelijktijdig met een restauratie van de Dorpskerk – ook het orgel is gerestaureerd, naar de oorspronkelijke staat van 1696. Het orgel is in dat jaar gebouwd door de orgelmaker Johannes Duyschot (1645-1725) te Amsterdam voor de Waalse Kerk te Delft. Andere orgels van zijn hand zijn het orgel in de Westerkerk in Amsterdam en dat in de Lutherse kerk in Middelburg. In 1868 werd het orgel voor f. 600,00 verkocht aan de Christelijke Afscheiden Gemeente aan de Nobelstraat te Den Haag. Ruim dertig jaar lager werd het in 1900 aangekocht door een commissie van leden van de hervormde Gemeente van Hendrik Ido Ambacht en geschonken aan de Dorpskerk. Rond 1960 wordt het in de geest van die tijd wit geschilderd. Met de restauratie van 1982 is die witte verflaag weer verwijderd en is het orgel muzikaal en in uiterlijk in oude luister hersteld en op pilaren gezet. Die restauratie is destijds mede betaald door subsidies van het Rijk, de Provincie en de Gemeente. Omdat er dus veel overheidsgeld in is gestoken, is destijds besloten het orgel niet alleen voor de wekelijkse kerkdienst in te zetten maar het ook open te stellen voor orgelconcerten. Daarvoor is in 1983 de Stichting Duyschotconcerten opgericht. “Het Duyschotorgel is een echt barokorgel”, vertelt Kees Bezemer, zelf ook organist. “In de beginjaren zijn er dan ook vooral orgelconcerten gegeven van componisten als Bach en Händel maar in de loop der tijd zijn daar andere instrumenten, zoals dwarsfluit, viool en harp bijgekomen en is de serie orgelconcerten overgegaan in een rijk gevarieerde serie met klassieke muziek. In die concerten is vooral veel barokmuziek gespeeld, omdat het orgel niet zo geschikt is voor romantische muziek. De klank van het orgel is nogal stevig”. De concerten werden jarenlang eenmaal per maand op zaterdagmiddag gehouden. De plaatselijke Rabobank was hoofdsponsor. Dankzij die bijdrage kon de toegangsprijs beperkt blijven tot 10 euro en voor kinderen tot 18 jaar zelfs gratis. Voor de coronatijd trokken de concerten gemiddeld zo’n 80 bezoekers, die genoten van een concert door soms jonge en soms ervaren musici. “In en na de coronaperiode werd alles anders”, zeggen de bestuursleden. “In de coronatijd konden we geen bezoekers ontvangen en hebben we alleen opnamen gemaakt en op YouTube gezet. Dat betekende dus wel uitgaven doen maar geen inkomsten hebben. Na de coronatijd is het aantal bezoekers gehalveerd, ondanks onze publicaties via Nieuwsbrieven, posters en op facebook. Door het verdwijnen van de plaatselijke Rabobank, kon deze ook geen hoofdsponsor meer zijn. Gelukkig kregen we nog wel een bijdrage van het Fonds Podiumkunsten. Maar de gage en reiskosten van de musici moeten wel worden betaald, net als de huur van de kerk en de programmaboekjes. Bij ieder concert teerden we in op onze reserve en uiteindelijk hebben we moeten besluiten dat het concert op 18 mei jl. het laatste zou moeten zijn”. Bij dit besluit speelde ook mee, dat verschillende bestuursleden op leeftijd geraken en dat het niet lukte om nieuwe bestuursleden te werven.

“De klank van het orgel is nogal stevig”